

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

19. De Nicanore, qui iurabat se templum domini libero patri dedicaturum,
& Deum sabbati authorem spernebat, eiusq[ue] interitu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

Ex 2. Machabzorum cap. 14. & 15. De Nicanore, qui iurabat se templum Domini Libero patri dedicaturum, et Deum sabbati authorem spernebat, eiusque interitum.

CAP. XIX.

Nicanor cum venisset ad maximū & sanctissimum templum, sacerdotibus solitas hostias offerentibus, iussit tradi sibi Iudam. Quibus cum iuramento dicentibus, nescire se ubi esset, extendens manum ad templum, iuravit dicens: Nisi mihi Iudam vincētam tradideritis, istud Dei phanū in plānitiam deducam, & altare effodiam, & templum hoc Libero patri consecrabo. Et his dictis abiit. Sacerdotes autē protendentes manus in coelū, inuocabant Deū, qui semper esset propugnator gentis ipsorum, hęc dicētes: Tu Domine vniuersorum, qui nullius indiges, volumine isti templum habitationis tuę in nobis fieri. Et nunc sancte sanctorum omnium domine, conferua in aeternum domum istam impollutam, quę nuper mundata est. Nicanor autem, ut comperit Iudam esse in locis Samarię, cogitauit die sabbati cum omni impetu cōmittere bellum. Iudæis verò qui illum per necessitatem sequebantur, dicentibus, Ne ita ferociter & barbarè feceris, sed honorem tribue diei sanctificationis, & honora eum qui vniuersa conspicit. At ille infelix interrogauit, sicut potens in coelo, qui imperauit agi diem sabbati.

batōrum? Et respondentibus illis: Est domi-
 nus viuus, ipse in caelo potens, qui iussit agi
 septimam diem. At ille ait: Et ego potens sum
 super terram, qui impero sumi arma, & nego-
 tia regis impleri. Et Nicanor quidem cum
 summa superbia erectus, cogitauerat commu-
 netrophæum statuere de Iuda. Machabæus au-
 tem confidebat semper cum omni spe auxiliū
 sibi à Deo affuturum, & hortabatur suos, ne
 formidarent ad aduentū nationum, &c. Nica-
 nor autem, & qui cum ipso erant, cum tubis &
 anticis admouebant. Iudas verò & qui cum
 erant, inuocato Deo per orationes, cōgressi
 sunt, manu quidem pugnantes, sed & dominū
 cordibus orantes, prostrauerunt non minus
 viginti quinque milia, præsentia Dei magni-
 ficè delectati. Cumque cessassent, & cum gau-
 diis redirent, cognouerunt Nicanorem ruisse
 cum armis suis. Facto itaque clamore & per-
 turbatione suscitata, patria voce omnipoten-
 tis dominum benedicebant. Præcepit autem
 Iudas, qui per omnia corpore & animo mori
 pro ciuibus paratus erat, caput Nicanoris &
 eum cum humero abscissam Ierosolymam
 ferri. Quo cū peruenisset, conuocatis cō-
 sularibus sacerdotibus ad altare, accersijt &
 qui in arce erant. Et ostenso capite Nica-
 noris & manu nepharia, quam extenderat con-
 tra domum sanctam omnipotentis Dei, mag-
 nificè gloriatus est. Linguam etiam impij Ni-
 canoris præcisam iussit particulatim auibus
 dari,

dari, manum autem dementis cōtra templum
suspendi. Omnes igitur cœli benedixerunt
dominum, dicentes: Benedictus qui locum su-
um incontaminatum seruauit. Suspendit au-
tem Nicanoris caput in summa arce, vt eui-
dens esset & manifestum signum auxilij Dei.

*Nicephorus Callist. libr. 11. Ecclesiast. hist. cap.
18. Valens Imper. exilij libello contra Basili-
um scrip. o. subscribere volens, nullam exa-
rare potuit literam, calamo diuinius confra-
cto, & manu tremore concussa.*

CAP. XX.

Valens Imper. cum D. Basiliū, vt Arri-
anis consentiret, inducere non posset,
proscribere eum instituit. Et iam exilij
libellus scriptus erat, quem vbi manu sua Va-
lens roborare conatus est, literam nullam exa-
rare potuit, calamus namque statim est con-
fractus. Quod vbi in altero, & etiam tertio ad-
scribendū sicut cōuenit aptato, itidē vt in pri-
mo accidit, & ipse adhuc in scripto impio cō-
firmando perstitit, manus ei supra quam cre-
di potest, concussa, tremore intolerabili est
occupata. Proinde animo percussus, atque pa-
uore plenus, charta correpta, ambabus eam
dilacerauit manibus. Paulò verò post prae-
fecto quoque accidisse dicunt, vt morbo circun-
uentus graui, vbi vindictam supplex est depre-
catus, totus conualesceret.

Nica